

[Hauch.]

at man siger, at dette her er et isoleret Spørgsmaal, det løser ikke Landbrugs-krisen; og hvad man ellers vil sige af den Slags; det er rigtigt, men jeg gaar da ud fra, at Bondepartiet ikke ændrer Stilling i denne Sag; efter at Partiet hidtil har staaet ved Siden af os i Kravet om, at alle bliver ligestillede i valutapolitiske Henseender. Det kan næppe være Bondepartiets Mening, at vi skulde have en Ordning, hvorved Landmændene fik en Fordel paa det øvrige Samfunds Bekostning. Vi har hidtil her i Landet haft en Ordning — og det er det, vi har kæmpet saa stærkt imod —, som gav den øvrige Del af Samfundet en Fordel paa Landbrugets Bekostning, men vi har aldrig ønsket, at Landbruget skulde vende Kravet om og sige, at nu vilde vi have en Særfordel ud over den, der ligger i, at vi faar Dækning.

Jeg forstaaer, at Bondepartiet ligesom vi er ganske paa det rene med, at der er meget, som skal ordnes og rettes i dette Land, før Landbruget faar den rigtige økonomiske Placering, men jeg kan ikke begribe, heller ikke set fra Bondepartiets Synspunkt, at man gaar imod et Forslag, med Hensyn til hvilket alle maa erkende, at det opfylder et af de Krav, som Bondepartiet hidtil har kæmpet for. Jeg skal imidlertid ikke blande mig i Bondepartiets indre Forhold, jeg beklager kun, at det øjensynlig nu er nødvendigt for Partiet — af Grunde, som jeg ikke kender og ikke forstaaer — at indtage det Standpunkt, som det har i den foreliggende Sag. Hvis vi var uenige i vor Bedømmelse af Landbrugets almindelige økonomiske Situation, var det en anden Sag, men det er vi jo egentlig ikke. Men lad os nu se, hvordan Forholdene udvikler sig i Løbet af nogle Maanedere. Jeg maa gaa ud fra, at de udvikler sig til det bedre, og at Bondepartiet vil være villigt til at tage de Fremskridt, der kan naas, i den Orden, hvori de kan fremskaffes.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget gjorde dernæst en Bemærkning om, at det, det drejer sig om her, kun er Englandseksporten, at den Forhøjelse af Noteringen, der kommer, kun drejer sig om Englands-eksporten. Dette kan ikke være rigtigt, og det kan heller ikke være nogen fornuftig Betragtning for Landbrugserhvervet at

fremføre. Vi maa gaa ud fra som givet, at den Forhøjelse af Noteringen, som kommer, naar dette Lovforslag vedtages, vil slaa igennem ikke alene paa Hjemmemarkedet, men ogsaa fuldt ud over for Salget andetsteds i Verden, og jeg synes, det vilde være fornuftigt, om vi stod sammen om at faa dette gennemført. Det kan aldrig være forstandigt at fremsætte et Synspunkt, som kan give Anledning til Tvivl. Derimod er jeg i og for sig ikke utilfreds med, at det ærede Medlem har rejst Spørgsmaalet, for jeg tror, han og jeg er ganske enige i, at vi maa stræbe hen imod, at den Noteringsforhøjelse, som nu kommer paa Grund af den Ordning, der her gennemføres, slaar fuldstændig igennem overalt, hvor vore Varer sælges. Derfor kan jeg godt takke det ærede Medlem, fordi han har fremført det; jeg gaar ud fra, at en Drøftelse af dette ikke kan fremkalde nogen Uenighed mellem os.

Da det vel er sidste Gang, jeg har Ordet under dennes Sags Behandling, finder jeg Anledning til som Afslutning paa ny at understrege, at jeg med stor Tilfredshed ser det ske, der sker her, hvilket ingen vil kunne forundre sig over. Megen Strid og megen Bitterhed ikke alene Regeringspartierne og Oppositionspartierne imellem, men ogsaa mine egne Standsfæller inden for Landbruget imellem kunde være undgaaet, dersom man ikke havde givet Anledning til, at en Lovgivning som den, der her er Tale om, blev nødvendig. Men det forekommer mig, at naar vi nu har naaet Maalet, har vi ogsaa paa dette specielle Omraade Grund til at glemme Fortiden og Fortidens bitre Strid.

Korsgaard: Jeg forstod den højtærede Minister saadan, at Ministeren mente, at der ikke engang var 20 000 kornsælgende Landbrug. Hvis Ministerens Opfattelse er rigtig, at der er endnu færre selvforsynende Landbrugere, end jeg regnede med, er Situationen endnu mere alvorlig, end jeg gav Udtryk for, og det giver endnu mere Anledning til alvorlige Bestræbelser for at holde den Reserve, som man har i Kornproduktionen, til Raadighed til Befolkningens Forsyning og til Forsyning af de kornkøbende Landbrugere, for at vi kan opretholde den Eksport, som Samfundet som Helhed maa ønske opretholdt, og som